

Desplegament dels Mossos, crisi en sentit positiu

La polèmica sobre el desplegament dels Mossos d'Esquadra sorgida arran del crim de disabte passat a Maçanet de la Selva no fa sinó certificar —més enllà del fet puntual que l'ha generada— l'aparició de la primera crisi global del model policial català des que es va iniciar el seu procés d'implantació a les comarques gironines. El concepte de crisi, això no obstant, no ha de tenir una connotació necessàriament negativa si la controvèrsia desemboca en una anàlisi profunda i responsable, amb la participació de

totes les parts implicades. Un procés de discussió que, si cal, haurà de culminar amb la reorientació, el replantejament o el nou enfocament del model policial vigent. Però un procés que cal fer defugint les crítiques oportunistes, la prepotència i la frivolitat excessiva en tractar un tema tan delicat com la seguretat ciutadana.

D'entrada, si s'analitzen els arguments d'uns (els alcaldes dels cinc municipis de la Selva interior que s'han queixat) i altres (el Departament de Governació i el mateix cos dels Mossos d'Esquadra) es pot cons-

tatar que el problema bàsic és que els elements objectius i els subjectius per valorar l'efectivitat policial estan descompensats. L'efectivitat dels Mossos d'Esquadra és estadísticament constatable, però la sensació d'aquesta efectivitat no hi és, o és deficient. I un cos de seguretat no només ha de ser efectiu, sinó mostrar que n'és davant de la població a la qual serveix. Més agents sobre el terreny no són cap garantia de més seguretat. Més presència sobre el terreny sí que incrementa la sensació de tranquil·litat.